

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Ændringsforslagene nr. 1-4

vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 133 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om fællesantenneanlæg m. v.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 40) findes i tidenden sp. 839; udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 383).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Amtoft: Udvalget vedrørende forslag til lov om fællesantenneanlæg m. v. har afgivet betænkning, efter at udvalget efter lovforslagets første behandling her i tinget har affholdt i alt tre møder. Udvalget har stillet en række spørgsmål til ministeren for kulturelle anliggender og har herefter indstillet lovforslaget til vedtagelse, idet udvalget dog har stillet et ændringsforslag, hvorefter loven skal revideres senest i folketingsåret 1971-72. Det pågældende

ændringsforslag er tiltrådt af ministeren for kulturelle anliggender: Jeg skal på hele udvalgets vegne anbefale, at ændringsforslaget og lovforslaget som helhed vedtages af det høje ting.

Sigsgaard: Jeg må sige, at jeg er en smule tøvende over for det så uskyldigt udseende ændringsforslag. Uden at være nogen stor tilhænger af den nuværende radio- og TV-ordning med den store politiske indflydelse, den indebærer, er jeg sandelig heller ikke tilhænger af reklamefjernsyn, og første behandling af dette lovforslag udviklede sig jo til en slags debat om reklame i TV, hvor medlemmer af tinget i mere eller mindre florumvundne bemærkninger antydede, at om nogle år var tiden for reklamefjernsynet nu nok kommet. Så vidt jeg husker, var man netop inde på det år, der nu nævnes i revisionsparagraffen, 1971-72, og hvis det er sådan, at forslaget om en revisionsparagraf kan ses i sammenhæng med ønskerne om, til den tid at lægge yderligere pres på for at få reklamefjernsyn, ja, så kan man jo ikke hilse bestemmelsen med glæde.

Jeg skal ikke begære afstemning om ændringsforslaget. Men det er jo sådan, at en lov altid kan tages op til revision, hvis der er behov for det. Jeg forstår derfor ikke, at man vil have denne bestemmelse. Såfremt kulturministeren til sin tid finder, at radio-kommissionens overvejelser kan give anledning til en lovændring, kan han jo foreslå en lovændring, uanset om revisionsparagraffen findes. Jeg vil godt spørge, om spørgsmålet om reklame i TV har været rejst under udvalgsarbejdet, og om dette ændringsforslag har nogen erklæret forbindelse med dette spørgsmål. At der ligger en eller anden forbindelse, går jeg ud fra som en given ting, men har det været diskuteret i udvalget?

Ministeren for kulturelle anliggender (*K. Helveg Petersen*): Jeg vil gerne ganske kort sige, at mig bekendt er der ikke nogen forbindelse imellem spørgsmålet om reklame i TV og dette ændringsforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

§§ 1-7 og ændringsforslaget om indsættelse af en ny paragraf vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om gennemførelse af en pensionsreform. (Om forhøjelse og automatisk regulering af de offentlige pensioner (folkepension, invalidepension og enkepension) og om indførelse af en offentlig tillægspension) [af Niels Mørk m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. XV) findes i tillæg A. sp. 1883, fremsættelsen i tidenden sp. 1683).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om førtidspension [af Chr. Madsen m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. XIV) findes i tillæg A. sp. 1527, fremsættelsen i tidenden sp. 1428).

Sagerne sættes til forhandling.

Socialministeren (Nathalie Lind): Det af hr. Niels Mørk m. fl. fremsatte forslag til folketingsbeslutning falder i to afsnit, idet der rejses spørgsmål dels om forskellige ændringer i den gældende pensionslovgivning, dels om indførelse af en offentlig tillægspensionsordning.

Hvad angår de foreslåede ændringer i den gældende pensionslovgivning, vil jeg med hensyn til spørgsmålet om en ajourføring af

de sociale pensioner i overensstemmelse med lønudviklingen på arbejdsmarkedet gerne sige, at pensionerne efter de beregninger, vi har foretaget i socialministeriet, ikke kan siges at være sakket bagud i forhold til lønudviklingen. I ministeriets beregninger indgår det i 1965 indførte pensionstillæg og persontilskuddet efter skattelovgivningen. Beregnet på dette grundlag androg folkepensionen for et ægtepar i 1958 44,2 pct. og i 1967 44,1 pct. af den gennemsnitlige arbejds løn i de pågældende kalenderår.

Da pensionisterne som følge af de nedslagsregler, vi har, ikke betaler skat, må en mere rigtig sammenligning mellem en pensionistindtægt og en arbejdsindtægt imidlertid være, at man sammenholder en pensionistindtægt med en arbejdsindtægt minus betalt skat. Hvis man foretager sammenligningen på denne måde, bliver resultatet, at mens pensionsindtægten i 1958 svarede til 53,7 pct., svarer den i 1967 til 56,9 pct. af nettoindkomsten for en lønarbejder. Der er vist ingen af os, der ikke ønsker, at pensionisterne skal have deres andel i velstandsudviklingen. Jeg mener derfor, at vi alle med glæde kan acceptere denne tendens, som viser, at pensionerne er fulgt med i udviklingen på arbejdsmarkedet; men omvendt viser disse tal, mener jeg, at der ikke foreligger noget aktuelt problem med hensyn til ajourføring af pensionerne.

Det andet spørgsmål, der rejses, er spørgsmålet om en automatisk regulering af pensionerne i forhold til lønudviklingen på arbejdsmarkedet. Herom vil jeg gerne sige, at jeg ikke tror, det er muligt for tiden at gennemføre en sådan regulering på grund af den tid, der medgår til udarbejdelse af lønstatistikken. Som bekendt blev der i 1961 af et under socialministeriet nedsat udvalg afgivet en betænkning om indførelse af en sådan automatisk regulering. Det er også bekendt, at udvalget ikke kunne pege på en hensigtsmæssig reguleringsordning, først og fremmest fordi anvendelige tal for en indkomst- eller lønudvikling, som kunne tænkes at danne grundlag for en regulering, først